

Campanya "Compta fins a tres"

Diari *AVUI* - pàgina 32 - diumenge 26 d'octubre de 2008

L'ESPORT DE BASE

Educació al futbol

Santi Nolla (periodista)

L'esport de base ha de servir per a la formació dels nens i els joves. En aquest sentit és clau l'actitud dels entrenadors i dels pares. Avui, manca encara molt recorregut perquè el futbol de base a Catalunya pugui complir una funció realment educativa. En molts camps del país es vulneren valors que sempre han estat lligats al món de l'esport i la mateixa actitud d'aquells que són responsables de nens i joves és un dels problemes més greus.

FA UNA SETMANA VAIG SENTIR NÍTIDAMENT com un entrenador d'un equip de futbol de cadets deia a un jugador seu: "Tira't, tira't i queda't a terra dos minuts", per perdre temps. Abans havia insultat repetidament l'àrbitre i els jugadors rivals. En acabar el partit, els nens van anar a agredir l'àrbitre, que havia estat insultat pels pares en el transcurs del joc. Qui en té la culpa? Tots.

FA MÉS DE 30 ANYS JUGAVA A LA PRIMERA DIVISIÓ de juvenils de futbol i hi havia camps en els quals sempre era segura la gresca. Trenta anys després, segueix igual. Hem oblidat la nostra responsabilitat d'utilitzar l'esport com a eina de formació? No hem estat capaços d'avançar tal com ho havíem de fer. És possible que no ens

MONTESOL

n'adonem, però estem perdent l'esport com a instrument educatiu. Cal fer un nou plantejament, una decidida aposta per eradicar la violència, els insults, les actituds incomprensibles d'alguns pares i alguns entrenadors. Hi som a temps, però s'ha de fer moltíssima feina.

HE ARRIBAT A PLANTEJAR LA POSSIBILITAT de ficar-nos-hi de cap per veure com podem millorar els caps de setmana esportius dels nens i joves. Estudiar què podem fer per desterrar les actituds violentes d'alguns entrenadors, molts pares i alguns jugadors. Hi ha qui m'ha dit: "No t'hi fiquis. El futbol és això". Però em nego a pensar que no és possible lluitar per millorar el disseny actual.

HI HA COSES SIMPLES QUE ES PODEN FER sense cap cost. Per exemple, si en el més alt nivell del futbol els dos equips i l'àrbitre surten al camp i abans de començar a jugar tots es donen la mà, per què no es fa en el futbol base? Aquesta mesura s'ha pres per evitar la xiulada a l'equip rival i perquè els jugadors entenguin que és un joc, no un enfrontament.

NO S'ENTÉN TAMPOC AQUESTA ESTÚPIDA campanya que s'ha fomentat en pro de la selecció

Campanya "Compta fins a tres"

espanyola amb el crit: "¡A por ellos, oé!". Què significa això? Em sembla lamentable l'expressió, perquè en el mateix concepte hi ha agressivitat. En un partit no s'ha d'atacar ningú, s'ha de competir exhibint la teva excel·lència. Al teu davant mai no hi ha un enemic, hi ha un adversari. Els mitjans de comunicació hem de ser conscients també del nostre paper en la formació d'una societat esportiva en tensió. Cal que reflexionem sobre l'impacte que determinades expressions poden tenir. És cert que la gran majoria de lectors filtren la lectura, perquè precisament el llenguatge de l'esport representa un enfrontament (atac, defensa, xoc...), però hem de ser curiosos.

L'ACTITUD DELS PARES ÉS UN DELS PRINCIPALS problemes. Manca educació de respecte envers els rivals i els àrbitres, molts d'ells molt joves que actuen desprotegits en categories inferiors. Els directius i els entrenadors haurien d'ajudar i no sempre ho fan. Els millors tècnics haurien de ser a la base però són, lògicament, a l'elit. Cal una millor formació de tècnics en l'aplicació de valors, entendre'ls com a educadors, no com a

preparadors físics. S'ha de fer reunions amb els pares abans de cada temporada, i també amb directius i tècnics. No amb els de Primera Divisió. Amb els de més avall. Inculcar un sentit formatiu, deixar clares les regles del joc i qui no entri en la transformació, qui segueixi pel camí de la violència, que sigui severament sancionat.

CAL FER UN ESFORÇ PERQUÈ L'ESPORT COMPLEIXI la seva funció, que no sigui el lloc on es projecten les frustracions. L'esport és un territori per gaudir, per fomentar valors com l'esforç o la solidaritat. L'esport, avui, no és un reducte on s'ha de fomentar la cultura del cos, és un lloc on hi cap la cultura. Hem de fer un esforç perquè realment sigui una escola de formació, d'educació, de valors i també de competició, de joc, d'esbarjo. L'esport és calent i vibrant. No es tracta de treure-li passió, sinó de conduir-la adequadament. De moment, valdria la pena fer un esforç perquè tots els jugadors es donessin la mà abans i després del partit. Quan l'àrbitre fa sonar el xiulet final s'ha acabat la competició. Hem de donar un tomb a tot això.

GUIA DE DEBAT

- Creus que les situacions que explica Santi Nolla són patrimoni exclusiu del futbol base? O també es produeixen a d'altres esports?
- Creus que hi ha modalitats esportives que afavoreixen més l'esportivitat que altres? Quines? Per què?
- Recull les diferents propostes, explícites i implícites, que fa l'autor per disminuir la freqüència de les conductes antiesportives del públic o d'altres persones relacionades amb les competicions d'esport base.
- Se t'acuden noves propostes "inspirades" en el text? Quines?
- Acordeu amb la resta de l'equip / del club o escola / de famílies quines accions posareu en pràctica a partir d'ara per contribuir a eradicar les conductes antiesportives a les competicions on participeu.